

samme fremgangsmåde, som anvendt ved den oprindelige udpegning.

3. Retten fastsætter sin egen procesmåde.

4. Retten fastsætter det eller de steder, hvor den skal træde sammen, og afgør alle andre administrative spørgsmål.

5. Med undtagelse af beslutninger og kendelser truffet af én-mands-ret træffes alle rettens beslutninger og kendelser ved flertalsafgørelse.

Artikel XVII.

Forøgelse af voldgiftsrettens medlemstal kan ikke finde sted på grund af, at to eller flere erstatningssøgende eller opsendende stater i forening er part i en sag ved retten. De i forening erstatningssøgende stater udpeger i fællesskab et medlem af retten på samme måde og under samme betingelser, som er gældende for en enkelt erstatningssøgende stat. Når to eller flere opsendende stater optræder i forening, skal de på samme måde i fællesskab udpege et medlem af retten. Hvis de erstatningssøgende stater eller de opsendende stater ikke foretager udpegningen inden for den fastsatte periode, skal formanden udgøre en voldgiftsret med ét medlem.

Artikel XVIII.

Voldgiftsretten afgør erstatningskravets berettigelse og fastsætter erstatningens størrelse.

Artikel XIX.

1. Voldgiftsretten handler i overensstemmelse med artikel XII.

2. Rettens afgørelse er endelig og bindende, hvis parterne er enedes om dette; i andre tilfælde afsiger retten en endelig og anbefalende kendelse, som parterne skal overveje i positivt ånd. Retten begrundet sine beslutninger og kendelser.

3. Retten afgiver sine beslutninger og kendelser så hurtigt som muligt og ikke senere end ét år fra dagen for dens oprettelse, medmindre en udvidelse af dette tidsrum af retten skønnes nødvendig.

4. Retten offentliggør sine beslutninger og kendelser. Den sender en bekræftet kopi af

sine beslutninger og kendelser til hver af parterne og til De forenede Nationers generalsekretær.

Artikel XX.

Voldgiftsrettens udgifter bæres ligeligt af parterne, medmindre retten træffer anden beslutning.

Artikel XXI.

Hvis den af en rumgenstand forårsagede skade frembyder alvorlig fare for menneskeliv eller alvorligt griber ind i befolkningens livsbetingelser eller i funktionerne på livsvigtige områder, skal de deltagende stater og navnlig den opsendende stat undersøge muligheden for at yde passende og hurtig bistand til den stat, som har lidt skade, når den beder derom. Intet i denne artikel berører de deltagende staters rettigheder og forpligtelser i henhold til denne konvention.

Artikel XXII.

1. Henvisninger til stater i denne konvention anses med undtagelse af artiklerne XXIV til XXVII at finde anvendelse på enhver international mellemstatslig organisation, som udfører rumvirksomhed, hvis organisationen afgiver erklæring om, at den anerkender de i denne konvention foreskrevne rettigheder og forpligtelser, og et flertal af organisationens medlemslande er deltagere i denne konvention og i Traktat om principper for staters virksomhed ved udforskning og udnyttelse af det ydre rum, herunder Månen og andre Himmelleger.

2. Medlemmer af enhver sådan organisation, som er deltagere i denne konvention, skal tage alle passende skridt med henblik på at sikre, at organisationen afgiver erklæring i overensstemmelse med stk. 1.

3. Hvis en international mellemstatslig organisation er ansvarlig for skade i henhold til bestemmelserne i denne konvention, er organisationen og de af dens medlemmer, der er deltagere i konventionen solidarisk ansvarlige, dog under følgende forudsætninger:

a) Ethvert krav om erstatning med hensyn til sådan skade skal først rettes mod organisationen.

b) Kun hvis organisationen ikke inden